76de Jaargang — N°13

Zaterdag 29 Maart 1930.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws ..... fr. 2.00
Voorneesen en doodsberichten ..... fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :
van 1 tot 4 regels ..... fr. 2.50
Elke regel meer ..... fr. 0.50
Voor meer dan één inlasseeching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE
Drukkerij COLLEE
Maastricht.
Telefoon 12
Postcheks rekening n. 84855
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar.
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Onze Jonkheid.

Vaak wordt er geklaagd en gejammerd over de ongehoorlijke lichtzinnigheid en de groote weerspanningheid onzer hedendaagsche jeugd.

Wie draagt er grootendeels de schuld van?

Ik aarzel niet te verklaren, dat vele ouders medehelpen om dien droevigen toestand te scheppen.

Men kan natuurlijk onze kinderen nu niet meer opleiden zooals vroeger ; het zou onzin zijn niet den tijd mee te gaan ; een eenelijk mensch weet zich immers, aan de hedendaagsche omstandigheden aan te passen.

Maar iedere evolutie moet altijd a 't oog houden de groote grondbeginselen die ten eeuwigen dage de gedragslijn van ieder weldenkend mensch voorhouden. Deze hoogebegrippen mogen nooit opgeofferd worden, zelfs al moeste men daardoor wat nadzei lijden en niet verkrijgen wat men wel eens gedroomd heeft.

* * *

Vele ouders laten zich heel en gansch door de moderne gewoonten medesleepen : zij willen doen gelijk iedereen ; zij zijn te laf om op zekere oogenblikken, wanneer het geweten ons een verwijt toestuurt, tegen den stroom op te roeien.

Het blijft nochtans waar dat de ouders voor hunne kinderen verantwoordelijk zijn. Zooiang ouderen niet de volledige meerderjarigheid bezitten, moeten zij door hunne ouders geleid worden ; vader en moeder mogen geenszins aan deze edele taak vaarwel zeggen, omdat voorwendsel van gemakzucht of meningsverschillen.

Welnu, de ondervinding, en tevens ook de christene leering, getuigen dat iedere mensch uit zijn natuur niet volkom a goed is ; dat hij zelfs, bijzonder in de jeugdige jaren, eene groote neiging tot het kwaad bevoelt ; en de ouders komt het toe de opkomende drijfveren hunner bevelingen tegen te werken ; ze bijtijds te onderdrukken, en in de mate van het mogelijke de grootste gevaren te verwijderen.

* * *

Zij handelen totaal verkeerd, die ouders, welke de hedendaagsche vrijheid op gebied van opvoeding huldigen, en die zich terneder stellen tot den van tijd tot tijd enige vage beginselen der zedelijkheid te herinneren, maar in de practijk onverschillig blijven en hunne kinderen laten begaan.

Wij zijn den moed katholiek onwankelbaar als onze uiterlijke houding, onze kleeding, onze gesprekken niet overeenstemmen met de innige gevoelens onzer zielen. De verbijsterd van zoveel ouders grenst aan t ongeloofelijk. Vergeten die natere ophefiers dat juist het uiterlijke zulken grooten invloed op ons zedelijk leven uitoefent ?

De mensch is nu toch geen enkele geest ; hij draagt in zich een akkoord des vlesches.

Zoo de uitgelatenheid woekert op de zwakke zijde harer deugden ; zij zelfs geeft eerst voorbeeld. Men heeft in deze zaken geen gezag als men zelf op zekere dansparten verschijnt ; eene houding waarover men blozen zou, moesten de kinderen het aanschouwen.

Lichtzinnige kleedij strijdt ontzagelijk veel kwaad ; is de aanleiding tot t gesiacht al niet hevig genoeg ? Dient hij nog aangewakkerd door eene kleedmarachtt, die noodzakelijk de drijfveren opwekt en de inbeelding der jongelingen bezoedelt ?

Vele meisjes weten niet op de gevolgen harer handelwijze. Zij zijn niet zeldzaam, zooals 't aier Henusse in eene zijner conferenties verklaarde : « naïvement impudiques ».

Hare jonge jaren kunnen haar misschien verontschuldigen ; maar zulks kan toch van de ouders niet gezegd.

* * *

Men moet natuurlijk de mode volgen en eenmaal vraagt dat men zijne dochters zou uitdossen gelijk voor vijftig jaar, maar de mode, hoe dweepzuchtig zo ook van aard is, mag nooit zekere grenzen overschrijden.

Hoe belachelijk is het niet te denken dat men enkel bijved kan genieten met te voorschijn te komen in eene kleedij die onze innige overtuiging kwetst ; tellen dan de natuurlijke liefdelijkheid, de uiterlijke bevallighed, de welsprekendheid, de wetenschappelijke ontwikkeling tot niets meer ?

Als onze jongens zoo laag gevallen zijn dat ze geene achting meer gevoelen voor iemand die zich nog voet te eerbiedigen, dan is het meer dan tijd dat onze christenmeisjes reageren, eerbied voor haar geslacht afdwingen, en eens goed doen gevoelen dat zij niet tot speelbal hunner begeerlijkheden willen dienen.

Aan onze moeders die wettige herkiedingsbijlagen kinderen in te prenten. Overdreven vrijheid is ook de jonkheid noodlottig. Was men wel eens te streng vroeger, nu schijnt men een onbegrensd vertrouwen in de kinderen te stellen !

Zou ons moderne leven zoo incens de jonkheid veranderd hebben, en zoo stevig gewapend, dat zij geen gevaar meer te vreezen heeft ? Kijk maar eens rond en ge zult blozen over al hetgeen die nieuwe opleiding teweegbracht, en verstomd staan over de tranen die ons haar in zekere middens werden gestort.

Maar toch, midden in die duisternis, midden in die daden van Godvergetenheid is er iets nieuws te bespeuren. Dat iets zweeft. Is het ware boeien de goddelooze en zedelijke feiten, namelijk de schaamte moet ons katholieken, Christenen, van allen staat en rang, tot overweging van navorsching van hulpmiddelen aanzetten.

Staan we dus de handen aan het werk om die zedeloosheid en die schaamteloosheid te keer te gaan ! Veel wordt er reeds gedaan, we mogen het niet ontkennen, maar veel blijft er nog te doen.

Hedendaags vindt men Christenen, katholieken, wien de zedeloose bedrijven ook ganisch onverschillig zijn. De tijd van onverschilligheid zij voorbij. Wordt er niet eendracht gewerkt tot bestrijding van het kwaad en ondaad, dan zal ook 't kwaad en de ondaad met reuzenschreden vooruitgaan. Dat verfoeide God ! De toekomst moet de Christene jeugd behoeren, willen we dat troonen altaar blijven bestaan. Als een man moeten wij katholieken met woord en daad ten strijde trekken en het goddelooze kamp vervoeren. De zedeloosheid en schaamteloosheid der God- en Kerkhaters moet worden bestreden met vasterberaden.

Wie springt het hoogst ?

—:—

't Is waarlijk pleziering om te gaan hoore tegenwoordig in de Kamer door socialisten, frontsten en kommunisten aan 't politiek spoel te wordt gedaan.

Bij de bespreking van een ontwerp der regeering om aan de onderlingen voor 1929 een [illegible] pensioen te verleenen, was het een onvergelijkbare wedstrijd in teelt en demagogie.

De bevoegde minister verklaarde dat zij, uitwegen van aanvullend pensioen aan [illegible] niet [illegible] kosten zal.

Hij beweerde van als socialistische minister [illegible] destijds zeeder :

Dat men [illegible] weerstaan aan de strekking dierals de gevaarlijke kristenen te verlengen :

dat het gevaarlijk [illegible] moest in verbonding zijn met de levensduurte ;

dat een ontwerp waarbij de belangen betrekken zijn van 100.000 arbeiders buiten alle politieke bekommernis moest worden besproken.

De bewegende minister verklaarde dan dat zijn standpunt sedert verder gaat dan de levensduurte.

Eenmaalsdie stelde socialist Debunne 70 millioen meer voor. Hij meende reeds dat hij met den vasten prijs in demagoorie was geraakt. Maar.

Daar kwam achter de Vlamsche nationalist Debacker afgezakt om te zeggen dat de socialisten [illegible] te vlasnig vroegen.

't Is nu zeker al, zult ge denken ? Pardon, Jacquemotte, de communist vroeg 2000 millioen.

Toen de [illegible] woord kreeg, zegde M. Boulanger, onder den schaterlach van ganisch de Kamer dat Jacquemotte voorzeker Debacker zou vloeren.

En inderdaad, deze stelde niets minder voor dan het dubbel van de socialisten.

Al de demagogen willen leven ten koste der massa.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Een slachtoffer van den oorlog. — HELDHAFTIGE DOOD VAN EEN 15 JARIGE KNAAP. — Te Rijssel is een komitoit tot stand gekomen om een monument op te richten aan de nagedachtenis van Leon Trulin, een vijftienjarigen knaap, tijdens den oorlog door de Duitschers gefusijleerd.

Deze heldhaftige knaap heeft reeds een monument te Rijssel, naar samen met de vijf Rijsselaars die hetzelfde lot ondergingen.

Zichier hoe een priester, die den jongen held in zijne laatste oogenblikken bijstond de strafuitvoering verhaalt :

Het was 6 ure 25 van den morgen. Een Duitsche officier kwam Trulin halen en hem bidden dat zijne genadevraag verworpen was.

Voor dit 15-jarig kind geen genade ! Dat is zeer Duitsche harteloosheid.

De priester leidde Trulin vaderlijk bij den arm naar de plaats der strafuitvoering. Hij kende hem sinds lang, daar hij den knaap, zeven jaar vroeger, tot zijne Eerste Kommunie voorbereid had. Men ging langs de gronden van de oude citadel van Vauban. Een detachement van een honderdtal Duitsche soldaten bewees de kapeer. De honding dezer marischappen was verbiedig. Er tusschen waren huisvaders...

Een Duitsch officier vroeg den knaap of hij wenschte geblindbloedt te worden.

— Neen, antwoordde het kind, ik wil vrij den dood in de oogen zien !

En zich tot den priester wendend, voegde hij erbij : « Eerwaarde Heer, ik leg u wel eene zware taak op !»

Men zette Trulin voor een muur der citadel. Trulin ging tegen den muur aanleunen, en zal zijne klak aan een soldaat. Maar wat ging er om ? Geen bevel : « Vuur ! » weerklonk. En men wachtte, wachtte... en nochtans stond hij peloton soldaten met uitkloed scheuren gereed.

De priester liet Trulin zijne gebeden opzeggen in afwachting dat men hem eindelijk zou dooden.

Maar schiet, schiet dan toch !...

Een officier maakte : « Heer priester, zoolang hij klaar uw gesprek neg eenige minuten voortzetten. »

De minuten werden toeng neergezet. Trulin en de priester leiden samen drie tazzen van den rozenkrans.

Eindelijk, na deze nutteloose en barbarische foltering werden de geweren uitgekloed op den knaap gericht. Een laatst bevel weerklonk : « maar 't was een opnieuw uitwapenis in ruststand te zetten.

Was het de genade ?

De officier maakte opnieuw : « Nog een minuut, zegde hij tot den priester, zit uw [illegible] nog wat voort... »

Trulin liet een hartverskiedt horen :

« Bevel, waarom nu ? »

Het is de laatste opoffering, mijn kind, neem ze aan zoede de priester.

En de knaap antwoordde met kracht : « Ja ja, ik neem ze aan ! »

En op dat oogenblik beroepe de priester wat ze gebeuren : op eene vestheftigsten den officieren die de « film der strafuitvoering voor eene Duitsche cinema draaiden ! En eindelijk hadden die onmenschen gedaan.

Men moest nu nog leering van den vervoerdelingsakt geven. Eindelijk, het bevel : « Vuur ! » en de twaalf kogels...

De heldhaftige knaap had nog den tijd te zeeren : « Mijn God vergiffenis ! Leve Frankrijk ! Leve België !»

RUSLAND.

Heftige protestvergadering. — MEN BREEFT HET OP DEN HAARDE GEMUNT. — De bolsjewisti hebben een verkes protestvergadering gehouden tegen de campagne in het buitenland en voor de [illegible] ontsteverdigingen in Rusland.

Men meldt dat in de voornaamste steden protestresolutie werden aangenomen tegen de « buitenlandsche kwaadsprekers van het soviet regime ».

Het standsbestuur van Minsk heeft besloten een smadelijk vlugschrift te bezwaren als antwoord aan den Paus, terwijl journalisten uit Leningrad een nieuwe dukbloed zullen bouwen tegen de kapitalisten. De communistische leiders van een aantal Europesche en Amerikaansche landen hebben vergeveringen : Leningrad, Moscou en Charkof bijgewoond, waar resolutie werden aangenomen : tot versterking van het rood leger, opdat dit zich zou kunnen verweren tegen de heftige aanvallen van de vijanden der sovjiets die onder leiding staan van den Paus ».

— **Het hongerspook gaat.** — Volgens inlichtingen uit Rusland te Berlijn ontvangen heeft Stalin zijn landbouwpolitiek moeten wijzigen, gezien de ramspoedige gevolgen van het socialisteren der winningen. Het zal echter wel te laat zijn, dat de sovjets het geweer van schouder vaardeven. In de laatste maanden werden de boeren behandeld erger dan beesten, maar [illegible] kom en zijn bonzijn. Het is gebleken dat vaal arme boeren de slachtoffers zijn geworden van de voorgeschreven maatregelen tegen de zogenaamde rijke boeren. Zulks heeft wel ontzettendsel verwekt, dewelke met gewild onderdrukt werd. Maar onder russischen beelden de sovjets toch af te zien van het socialiseren der kleine boerderijen, en het werd aan de roode agenten verboden alsnaar de melkkoeien, pluimvee, varkens en schapen weg te halen.

Zekere sovjetbury markten, welke de roode kopstukken hadden doen sluiten om de weerspanninge boeren te straffen, werden echter hergeopend ten einde de bevoorrading der kleine steden te verzekeren. Als het hongerspook verjaagd kan zo de sovjets weer toevertrouwen doen. Moskow verzekerde ook [illegible] dat de [illegible] dat de [illegible] van het rodelijk leger niet meer mag toegepast worden op de boeren, die zich [illegible] hebben in het bolsjewisme op de bloedverwarren der schoolmeesters, der roode soldaten en der zes honderd [illegible] Uitzonderingen [illegible] van [illegible] wet, welke men zou [illegible] [illegible] [illegible] gewild.

Maar de [illegible] schikkingen stellen de boeren nog geenszins gerust en er bestaan [illegible] voor. Al [illegible] hebben hun geweerhelaan verbrand, hierer dan het in handen [illegible] van de roode sch hun. Zij hebben hun zoo geschiet en men rekent dat de vroeg [illegible] 35 [illegible] vermindert 8 [illegible]. Talrijke boeren verkozen, voor de grenzen te trekken of [illegible] [illegible] die de sovjets zagen naar het [illegible] [illegible] [illegible]